

Uddrag af foredrag om lykkens etik

Med afsæt i Lotte Garbers' romaner og interviewbogen 'Vær her nu'

"Hvorfor lykke og hvorfor præster? Jeg vil sige det med det samme, jeg har ikke svaret på, hvordan du og du bliver lykkelige. Men jeg synes, at præsterne gør os opmærksomme på, at noget af det, vi efterspørger i dag, er noget, vi allerede har. Som en af præsterne siger: succes er at få det, vi ønsker. Lykken er at ønske det, vi får.

Jeg synes, lykke er et smukt ord, og jeg ville rense det ved at gå ud til vores alle sammens præster, som har det levede liv mellem hænderne hver dag – og samtidig ord for det.

Efter at have skrevet bogen kan jeg se, at jeg kredser om jagten på lykken i alle mine romaner, også den jeg skriver nu, som slet ikke har nogen titel endnu. Min generation er optagede af lykke, vi har det hele, men vi føler det ikke sådan. Vi er omgivet af så massive lykkebilleder, at man får lyst til at røre ved dem. På vej til et af interviewene til bogen kørte jeg bag en HTH lastbil med samtalekøkkenreklamen. Vi falder jo for det, vi kommer til at tro, at det må være nemmere i det køkken med de pæne appelsiner og de pæne rene bordflader og de pæne børn. Men sådan er livet ikke. For lykken er lunefuld. Bordet bliver snavset, appelsinerne spist og børnene rædselsfulde. Og så kan man jo godt tro, at man har tabt lykken. Men vi er jo et ret succesfyldt samfund. Vi har så mange beviser for, at vi er lykkedes. Ret få arbejdsløse, selvom tallet stiger, caffè latte pisker, billigt internet, veje, hospitaler, skoler. Vi kan blive, hvad det skal være, hvornår det skal være.

Er det derfor, vi er så forhippede? Fordi vi *burde* være lykkelige? Det tror jeg.

...

Som regel er det os selv, der spænder ben for lykken, når vi tror, at den er lig med opfyldelsen af de mål, vi sætter os. At lykkes. Problemet med

lykken er ifølge samtlige præster, at den ikke er noget, man kan gå efter. Vi har ikke krav på at være lykkelige og skal i hvert fald ikke regne med at blive det, hvis vi kun gider beskæftige os med vores egen børn og vores egen spændende karriere.

”Vær her nu” har jeg kaldt bogen, og det er det, det handler om. Lykken kommer lettere, hvis vi holder op med at opfatte livet som noget, der bliver rigtigt godt lige om lidt. Når vi har fået bygget carporten færdig eller har arbejdet os fri af bunkerne på skrivebordet. Som når vi skal have jordbær, må vi først nyde dem, når vi sidder ved bordet, dugen er på, vi må ikke nuppe et i køkkenet, for vi skal vente, til vi er lykkelige, men dér kan vi jo være nået at blive uvenner.

Hvorfor præster?

Det fantastiske ved at tale med præster, er, at de tør at fordre noget af os. De tør stille krav, de tør at være normative. Jeg valgte dem efter geografi og alder og køn. Men første gang, jeg interviewede en jævnaldrende, fandt jeg ud af, hvad der manglede – det levede liv. Det fungerede simpelthen ikke, selvom hun var dannet, indsigtfuld og velformuleret. Præster ser almindelige mennesker i alle livets faser. Også de mennesker, der ikke har et sprog for, hvad der foregår indeni. Vi skal jo alle dø, vi bliver alle født, og langt de fleste af os bliver døbt, ca. 80 %. Præster er ikke ligesom terapeuter. Terapeuter får *dig* til at arbejde, *dig* til at finde svarene. Præster har svarene, om du kan lide dem eller ej. Og terapeuter er ikke repræsentative, de taler kun med folk, der vil tales med.
